

אמירה חסן, צעירה ערבית מעכו, חיה בלב תל-אביב, עובדת בשביל עיתון עברי, ומספרת על חייו של ערבי בתל-אביב, על ילדותה, החינוך שקיבלה, על יחס היהודים אליה ועל יחסה ליהודים ולערבים

"מי שידע שאני ערבית, שואל על החינוך שקיבלתי ואיך אני חיה. זה מרגיז לפעמים"

"הייתי מאורסת כמה פעמים, אבל זה לא הלך. היום אני יודעת מה אני רוצה ואני לא רוצה להתחתן סתם"

ראיינה ענת סרגוסטי

"לא היה לי קשה למצוא דירה בתל-אביב. לא זיהו שאני ערבית"

"כשאני חוזרת מחו"ל, עושים לי חיפושים וחקירות, מחייחים אל"י כמו אל בת-ערובה, משום שאני ערבית"

"בדרך-כלל לא מזהים במיבטא שלי שאני ערבית. חושבים שאני פרסיה, או דרום-אמריקאית"

"אני מגדירה את עצמי קודם-כל כבן-אדם, אחר-כך כפלסטינית בעלת אזרחות ישראלית"

"לערבית דרוש אומץ"

כדי לגור בתל-אביב!

קלסרים אחדים, האוגדים בתוכם את הכתבות השונות שכתבה מאז היתה לעיתונאית. במדפים האחרים ספרים שונים בעברית ובערבית. על הקיר בפניה, מעל המיטה, תלוי בד קטיפה כחול, בד דומה תלוי בפניה אחרת מעל לכורסה. פוסטר של ילדה קטנה בשימלה לבנה, הנועלת נעלי-גברת הגדולות מכפי מידתה, תלוי גם הוא על הקיר שמעל למיטה. על קיר אחר תלויה מפה אסט-רולוגית של מזל-מאזניים, בעברית. ליד הכורסה, על הארץ, מונח סל-קט

למעלה, פוני ארוך יורד על המצח לכיוון עיניים כהות. חיוך נעים. אמירה מחלקת דירה שכורה עם עוד צעירה ערבית. בחדרה יש מיטה זוגית ועליה כיסוי משופץ באדום. בפנית החדר כורסה חומה, רחבה ונוחה. ליד החלון שולחן כתיבה קטן ועליו ניירות, כתבה מודפסת לעיתון, מכשיר רדיו-טייפ קטן, מנורת-קריאה. על שרפרף קטן עומדת טלוויזיה קטנה, שחור-לבן. ליד המיטה כוננית-ספרים נמוכה. במדף העליון שלה עומדים בשורה

ועובדים בתל-אביב. ערבים מישראל ומ-השטחים הכבושים. אמירה סיימה קורס עיתונות והתחילה לפני שנה לעבוד כעיתונאית מן המניין בצהרון חדשות ובעיתון כולבו החיפאי. חוץ מזה היא עובדת גם כמייצג-טלוויזיה הגרמנית בארץ. באתי אליה בבוקר של יום יציאה. היתה לבושה בשימלת-כריקו שחורה, מחשוף נדיב מלפנים ועוד יותר נדיב מאחור. דקת גיזרה, נעלה נעליים שחורות שטוחות. מאופרת. שיער שחור אסוף

מל קום מרכזי בתל-אביב, בית ישן, חדר מדרגות אפור, קומה שניה, דלת-עץ, פעמון. אין שם על הדלת. על תיבת-הדואר כתוב באותיות לטיניות: אמירה חסן. חדרים גדולים, קירות צבועים בלבן. אמירה חסן, בת 28, ילידת עכו, בת וישפחה מוסלמית, 11 אחים ואחיות, גרה וזבדת בתל-אביב. בשבוע שעבר ראו אותה בטלוויזיה בכתבה שסיפרה את הסיפור של רמת-עמידר. סיפור שהוציא לכותרות את אורח חייהם של מאות ואלפי ערבים החיים